

at i Fjor havde Medlemmer fra alle Sider her i Landstinget fuldt Øje for Betydningen af den Plan, man havde til at skaffe Kjøbenhavns Banegaard ny Maskinværkstedforhold, baade lige over for den Gerning, der gøres der, og lige over for de Folk, som arbejde i Værkstederne. Derfor gjorde vi, hvad vi kunde, for at anvise en Vej, ad hvilken vi troede, at dette Forslag kunde fremmes. Det samme vilde Landstinget have gjort, hvis vi havde faaet Forslaget i Aar. Det er ikke sket, og jeg mødes med den højtærede Minister i et stærkt Ønske om, at der ved Lejlighed maatte kunne gøres Skridt for at faa disse to vigtige Arbejder et Stykke fremad

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) maa have misforstaaet min Udtalelse med Hensyn til Regeringens Berettigelse til at forelægge Forslag af finansiel Rækkevidde i dette Ting. Derom har jeg ikke udtalt noget; skulde jeg gøre det, maatte det være en Samstemning i den Henseende med det ærede Medlem. Jeg har kun nævnt, at det var blevet gjort gældende i den Betænkning, som blev afgiven i det andet Ting, at det var en uheldig Fremgangsmaade, som Regeringen i Fjor havde fulgt ved at forelægge disse store Forslag saavel i det ene som i det andet Ting, og det er altsaa ud fra denne Udtalelse, at jeg har ment, at det vilde være lidet hensigtsmæssigt, om man i Aar fulgte netop den samme Fremgangsmaade, fordi man saa vilde være temmelig meget udsat for at naa til det samme negative Resultat. Hvad det ærede kongevalgte Medlems Udtalelser om Korsørsagen angaar, er det ganske rigtigt — det er altsaa en anden Maade at udtrykke det paa — at Lovforslaget i Aar er væsentlig forskelligt fra det Lovforslag, der fremkom i Fjor, og at det skyldes for en ikke ringe Del det Arbejde, som blev udført her i Landstinget i Fjor, at der saa at sige er fremkommet et nyt Forslag. Det er altsaa en Trøst paa en anden Maade, nemlig at det høje Tings Arbejde i Fjor ikke har været til ingen Nytte.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslaget til Lov om Udvidelse af Esbjerg Statsbanestation.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 455 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Lunn: Det foreliggende Forslag angaar en Ombygning, en fuldstændig Omformning og Udvidelse af Esbjerg Station med en Bekostning af 1,150,000 Kr. Det er for saa vidt et stort og teknisk set et meget interessant Anliggende. Der kunde derfor være god Grund til at behandle det vidtløftig og undersøge det nærmere her i Landstinget, men da Folketinget baade i Fjor og i Aar har gjort et stort Arbejde i den Retning, da Regeringens Forslag fra i Fjor til i Aar er undergaaet meget væsentlige Forandringer og ubetingede Forbedringer, og da den forøgede Udgift for en stor Del skriver sig fra, at de Priser, vi have nu, ere højere end de, som var herskende, da Overslaget over det tidligere Anlæg blev indsendt her til Rigsdagen, mener jeg ikke, der er Anledning til at foretage en Behandling i Udvalg af denne Sag, der lige som den forrige sikkert har det Krav paa en hurtig Ekspedition, at der er Trang til dens Gennemførelse, at Princippet deri er ubetinget anerkendt fra alle Sider, og at der fra alle Sider har været nogenlunde Enstemighed om det nuværende af Folketinget bearbejdede Forslag. Jeg har i alle Tilfælde kun observeret eet Punkt, hvorom der har været Unighed eller ikke fuldstændig Samstemning i Folketinget, nemlig Spørgsmaalet om det Bidrag, som Loven kræver af Esbjerg Kommune. Der menes fra den ene Side, at dette Bidrag er for stort i Forhold til Esbjergs økonomiske Evner, og fra den anden Side, at det er for lille i Forhold til de Bidrag, der ved lignende Statsbaneanlæg ere krævede. Jeg tror, at vi gøre bedst i her i Tinget at vedkende os samme Opfattelse, som Folketinget sluttelig er kommet til, nemlig, at Bidraget er nogenlunde retfærdigt. Det kan ikke gaa an at se hen til, at Esbjerg maaske i Øjeblikket er en ret forarmet Kommune. Jeg tror, at vi maa erkende, at Esbjerg har den samme Nødvendighed for at bidrage som andre Kommuner, og maa bidrage efter de tidligere anerkendte Regler, og jeg tror ikke, at vi ved en